

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 84/05-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. marca 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. I. R., bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. Ľ. H., B. B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 87/96 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. I. R. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 11. februára 2005 doručené podanie Ing. I. R. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. Ľ. H., B. B., označené ako „*Ústavná sťažnosť vo veci porušenia základných práv a slobôd, ustanovených v čl. 48 ods. 2) Ústavy Slovenskej republiky*“. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ namieta zbytočné prietahy v konaní Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) vedenom pod sp. zn. 13 C 87/96 vo veci určenia, že služobný pomer sťažovateľa voči Slovenskej republike trvá.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza:

„Sťažovateľ podal... na Ústavný súd SR ústavnú sťažnosť, o ktorej rozhodol Ústavný súd SR nálezom zo dňa 20. marca 2003 pod sp. zn. IV. ÚS 82/02-29, a to na tom základe, že v konaní, ktoré sa vedie na Okresnom súde Bratislava III. pod sp. zn. 13 C 87/96 o určenie, že služobný pomer sťažovateľa v Armáde Slovenskej republiky trvá, došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa Ing. I. R. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. Zároveň Ústavný súd SR nálezom prikázal Okresnému súdu Bratislava III. v uvedenom konaní konať bez zbytočných prietáhov.

... Vyššie označený nález Ústavného súdu SR bol doručený všeobecnému súdu dňa 9. apríla 2003. Okresný súd Bratislava III. na základe nálezu Ústavného súdu SR stanovil ďalší termín pojednávania na 15. októbra 2003. Následne prebehli pojednávania v termínoch 28. 11. 2003, 16. 2. 2004 a 17. 3. 2004, kedy bolo konanie odročené na 31. marca 2004 za účelom vyhlásenia rozsudku.

Dňa 31. marca 2004 bol vyhlásený rozsudok, v ktorom súd návrh sťažovateľa v celom rozsahu zamietol. Procesne činná sudkyňa okresného súdu mala termín písomného vyhotovenia rozsudku stanovený do 23. apríla 2004. Nakoľko k jeho vyhotoveniu a následnému doručeniu do tohto dňa nedošlo, sťažovateľ využil svoje právo účastníka konania a nazrel do súdneho spisu, z ktorého zistil, že sudkyňa požiadala písomne predsedu súdu o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozsudku do 28. mája 2004.“

Na základe toho, že okresný súd počas desiatich mesiacov nevypracoval rozsudok a nedoručil ho účastníkom, sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a vydal tento nález:

„Nečinnosťou Okresného súdu Bratislava III., v právnej veci vedenej pod sp. zn. 13 C 87/96, došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa Ing. I. R. na plynulý a spravodlivý proces podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Ústavný súd SR podľa čl. 127 ods. 3 Ústavy SR priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 000,- Sk.“

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

V súvislosti s odmietnutím sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti ústavný súd uvádza, že o zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh možno preto považovať ten, pri ktorého predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Sťažovateľ sa dožaduje vyslovenia porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 87/96 bez toho, že by v návrhu na rozhodnutie výslovne zohľadnil skutočnosť, že ústavný súd už vo veci rozhodoval.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa posudzoval iba so zreteľom na časové obdobie, ktoré uplynulo od rozhodnutia ústavného súdu č. k. IV. ÚS 82/02-29. V tejto súvislosti zvažoval, či by bola možnosť vysloviť porušenie označeného základného práva sťažovateľa po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie a zistil, že tomu tak nie je. Zo samotnej sťažnosti sťažovateľa vyplynulo, že okresný súd nebol v uvedenom období nečinný a že po vyslovení príkazu ústavného súdu, aby ďalej konal bez zbytočných prietáhov, nariadil pojednávanie na 15. október 2003, uskutočnil ďalšie tri pojednávania (28. novembra 2003, 16. februára 2004 a 17. marca 2004) a na pojednávaní 31. marca 2004 vyhlásil vo veci rozsudok.

V danom prípade okresný súd konal plynulo a prietáh v konaní v dĺžke viac ako ôsmich mesiacov v jeho konaní vznikol až pri vyhotovení a doručovaní rozsudku (sudkyňa požiadala predsedu okresného súdu o predĺženie lehoty na vypracovanie rozsudku do konca mája 2004 a rozsudok bol doručený odporcovi 9. februára 2005 a sťažovateľovi 17. februára 2005).

Vychádzajúc z hodnotenia uvedených skutočností ústavný súd nezistil takú možnosť vyslovenia porušenia sťažovateľom označeného základného práva v časovom období po prikázaní veci okresnému súdu, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie, a preto sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. marca 2005